

Virginija Maleckienė: „Gyventi be reklamos...“

Trumpas dosjė:

- gimė 1951 m. sausio 28 d. Kriūkuose, Šakių raj.;
- 1969 m. baigė Kriūkų vidurinę mokyklą;
- 1969-74 m. studijavo LKKA;
- 1973 m. įvykdė kandidatės į TSRS sporto meistro normatyvą;
- 1973 m. pasiekė geriausią asmeninį rezultatą ieties metime (52,20 m);
- Nuo 1974 m. dirba lengvosios atletikos ieties metimo trenere;

Susipažinkime su ja iš arčiau.

Trumpam sugrįžkime į vaikystę. Kur augote, kokiomis svajonėmis gyvenote?

- Gimiau ir augau Kriūkuose, pedagogų šeimoje. Mama buvo pradinė klasių auklėtoja, tėtis - fizinio lavinimo mokytojas, Tai taip ir auklėjo sportiškai, kovėmės su broliu nuo pat vaikystės. Tėtis vis prigalvodavo visokių varžybų - bėgi nuo trobos iki šulinio ir atgal, kas pirmas, tas gauna prizą - tik ką iškeptą blyną. Visur sekiodavom paskui tėvą - ir į treniruotes ir į varžybas...

Kaip prabėgo mokykliniai metai?

- Mokykloje užsiiminėjau visais įmanomais sportais. Pirmieji miestelyje nusipirkom televizorių - tai irgi nuo sportinių laidų neatsitraukdavau... Jau 5-oje klasėje žinojau, kad baigusi mokyklą stosis į Kūno kultūros institutą ir būsiu mokytoja.

Kur studijavote po mokyklos? Kaip sekėsi?

- Pirmąkart stojant į KKI nepasisekė, neįstojau. Nors bandžiau kur buvo mažiausias konkursas, į slidinėjimo specialybę, tačiau nepavyko. Tėvas pradėjo spausti sportuoti, kad pasiruoščiau kitiems stojamiesiems egzaminams. Metams įtaisė dirbti į Sudargo aštuonmetę mokyklą mokytoja. Ten ypač pajutau kas yra gyvenimas. Norėjau sportuoti, tobulėti. O čia kiekvienas kaimietis siūlė tapti jo žmona, žadėjo padovanoti traktorių...

Tad kitais metais pasistengiau ir į institutą įstojau. Mokiausi be skolų, kur truputėlį reikėdavo, treneris V.Deksnyš padėdavo.

Institute labai greit gerėjo rezultatas ieties metime.

Stojant ietį numėčiau 33 metrus, antrame kurse jau

46 m, o ketvirtame - 52 m. Įvykdžiau kandidato į TSRS sporto meistrus rezultatą (52,20 m).

- Kartais **Kodėl pasirinkote lengvąją atletiką ir būtent ieties metimą? Galbūt buvo žmogus, kuris turėjo įtakos šiam pasirinkimui?**

- Kartą moksleivių varžybose už rajoną teko dalyvauti trikovėje: šaudymas, krosas ir granatos metimas. Šaudžiau gerai, per krosą vos pasivilkau..., o granatos metimo sektoriuje matau - teisėjai sustoję ant 30 m žymos laukia. Sakau eikit toliau – neklauso, tai kad švystelėjau granatą per stadionuką į krūmus, teisėjai vos spėjo išsilakstyti į šalis... Tėtis iš karto tai pastebėjo ir pradėjo mokyti mėtyti ietį. Jis ir padėjo tvirtus šios rungties pamatus. Toliau judesį tobulinau pas trenerį Vytautą Deksnį. Baigiant sportuoti truputėlį teko treniruotis pas Birutę Kalėdienę.

Kokios varžybos tau įsiminė labiausiai?

- 19-os - tapau Lietuvos pirmenybių nugalėtoja. Pamenu Mažonaitė sako, kad Kondratovičius „įkala“ 50 gr konjako prieš varžybas, gal pabandom ir mes. Išgėriau 50 gramelių. Sektoriuje taip nejauku, galva sukasi, galvoju kad tik ietį numesti pataikyčiau į sektorių. Tačiau priemonė pasirodo suveikė: jau pirmu bandymu pasiekiau asmeninį ieties metimo rekordą ir pavyko aplenkti tuometinę lyderę Z.Jankūnaitę. Tai jai buvo visiškai netikėta.

Koks metikas „be štangos“... Kokie Jūsų pasiekimai pratimuose su štanga?

- Gilius pritūpimus darydavau su 100 kg štanga. Raudavau 57 kg. Ant suoliuko prisėdavau su 150 kg štanga. Pamenu vieną kartą bedarant šį pratimą treneris V.Deksnyš nuėjo į savo kabinetą, o aš prisėdau ant suoliuko ir pakilti jau nebegaliu... Ir nėra nieko kas galėtų padėti. Šaukiau trenerį, negirdi. Sėdžiu, laukiu... po to kažkaip pusiau skersom, pasiremiant rankomis, pavyko atsistumti nuo suolo. Tai pyktis buvo suėmęs... Tuo metu ir treneris grįžo nelabai suprasdamas mano emocijų.

Papasakok truputį daugiau apie šeimą: vyrą, vaikus, kuo jie užsiima.

- Su vyru Leonu kartu dirbame treneriais vienoje brigadoje. Sūnus Rytis susižavėjo krepšiniu. Dukra Gytė 10 metų lankė žirginį sportą. Buvo tapusi Lietuvos jaunučių žaidynių nugalėtoja.

Koks linksmiausias įvykis atsitikęs treniruotėje ar varžybų metu?

- Vienoje sporto stovykloje su auklėtiniais maudėmės ežere ir man neriant į vandenį atsisegė liemenukas. Prispaudžiau jį prie krūtinės ir kad juokiuosi, sustot negaliu. Ir visi nežinom kaip pasielgti. Kol vienas iš auklėtinių pasiryžo ir pasisiūlė pagelbėti-užsegti maudymuką...

Jūsų požiūris į veteranų sportą.

- Teigiamas. Pati esu dalyvavusi ir pasaulio veteranų pirmenybėse. Šiuo metu baigiu išsigydyti traumotą petį ir, manau, dar sudalyvausiu...

Hobis.

- Sportas. Ieties metimas. Einu pasivaikščioti ir jei pamatau ką nors gulint ant kelio ką nors „metamo“ taip ir norisi pakelt ir švystelt... Tai man padeda išsiblaškyti, nusimesti blogas mintis.

Vyrų klausime ar mėgsta kokius stipresnius gėrimus paragauti per šventes, paklausime ir Jūsų?

- Kartais paragauju šlakelį viskio.

Keletas baigiamųjų žodžių skaitytojams.

- Noriu palinkėti tik vieno sveikatos...